

[Hans Hedtoft.]

Jeg må sige, at den tale, der i går her blev holdt fra kommunistisk side, opfyldte alle de forventninger, man kunne nære til dette parti her i landet. Stik imod det kommunistiske partis hidtidige program om et afmilitariseret og afrustet Tyskland hørte vi i går fra partiets ordfører et varmt og inderligt forsvar for Sovjetunionens forslag om et Tyskland, oprustet både til lands, til vands og i luften, et nyt tysk forsvar på sovjet-russisk forslag med de gamle tyske generaler i spidsen og med syndsforladelse til alle de gamle nazister, som ikke i øjeblikket ved skæbnens ugunst sidder indenfor tremmerne. Det har formentlig været en virkelig oplevelse for de hårdtprøvede rester af det kommunistiske parti at høre denne svada. For os andre var det ingen overraskelse. Vi husker jo, hvordan det kommunistiske parti på kommando gjorde omkring under den nazistiske besættelse af Danmark, da partiet adlød ordren til at forsvare Sovjetunionens alliance med Hitlertyskland og til at angribe England som egentlig krigsanstifter.

Vi kunne derfor med stor sikkerhed regne ud, at det kommunistiske parti efter ordre fra Moskva stik imod sit eget program, stik imod alt, hvad kommunisterne har sagt her i salen det sidste par år, ville gå ind for Tysklands genoprustning. Som jeg forudsagde i mit første indlæg, ville de danske kommunister lydigt have lært den nye rolle. Det hørte vi i går. Men alligevel var denne debut en stor skuffelse for os, og mon ikke skuffelsen vil være endnu større i Moskva? Jeg tænker her på, at det var et helt nyt medlem, den kommunistiske gruppe havde sendt frem som udenrigspolitisk ordfører, det ærede medlem hr. Fuglsang. Jeg synes, han løste sin opgave udmærket. Man skal ikke være hård mod folk, der for første gang er ude på en opgave. Han havde hele repertoiret i orden. Han havde stået i Buchenwalde og kunne dementere en meddelelse, jeg tidligere havde givet om, at Buchenwalde fortsat eksisterede. Han havde set træerne grønnes dernede, havde hørt fuglene synge, og alle fangerne var væk. Det er rigtigt. Jeg har begået en fortalelse og sagt, at Buchenwalde fortsat eksisterer. Det ærede medlem har ret. Buchenwalde er opløst, en trediedel af de fanger, der sad der, er løsladt, de to trediedele er ført videre til andre øst-tyske koncentrationslejre, og en part af dem er havnet i Sibirien. Det passede ikke rigtigt i den forårssang, det ærede medlem sang.

Men lad nu det ærede medlem hr. Fuglsang være, han gjorde det så godt, han kun-

ne, og han var på en uriaspost. Men vi var mange, tror jeg, der havde håbet på at høre det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Vi er lidt utilfredse med ikke at have hørt ham, og jeg tror også, man i Moskva havde næret ganske særlige forventninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen i denne forbindelse. Han er jo dog det danske kommunistpartis egentlige leder, han er formand, han er åndelig marxistisk-stalinistisk-leninistisk fører, og han plejer ikke, når store ting står på dagsordenen herinde, at sætte sit lys under en skæppe. Men under denne betydningsfulde udenrigspolitiske debat, hvor først og fremmest det tyske problem står i forgrunden, havde partiets formand og politiske ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, altså trukket sig tilbage i ubemærketheden. Hvad er mon grunden til denne nye rollebesætning? Jeg ved det ikke. Er det virkelig sådan, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke personlig ønsker at tage ansvaret for de sindssvage beskyldninger mod Amerika for at føre bakteriekrig i Korea? Som sagen er lagt op i den kommunistiske agitation, burde det dog ellers være en selvfølge, at den store mand her selv trådte frem og, jeg havde nær sagt, lagde røst til. Hvordan kan han forsvare at holde sig tilbage i denne sag, der spiller så dominerende en rolle i Kominforms agitation hele verden over? Eller skulle det være, fordi det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke personlig ønskede at forsvare Sovjetunionens nye standpunkt vedrørende Tysklands oprustning? Er det mon sådan, at det ærede medlem er enig med den til fredsduebevægelsen for tiden udlånte professor Mogens Fog, når han stik imod Sovjetunionen fastholder, at Tysklands afrustning stadig er det eneste forsvarlige kommunistiske standpunkt? Men måske det ærede medlem hr. Aksel Larsen har været for optaget af at redigere en ny udgave af det kommunistiske partiprogram. Det er også nødvendigt! For i det programpunkt, som der hidtil har været gjort reklame for med fede typer, står der nemlig — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til to korte citater —

„Danmark går ind for oprettelse af et forenet afmilitariseret og demokratisk Tyskland.“

Og forretningsudvalget for Danmarks kommunistiske parti har så sent som for et års tid siden, den 19. december 1950, kommenteret dette programpunkt med følgende fængende ord:

„Iværksættelse af tysk genoprustning og opstilling af tyske troppeafdelinger er et skæbnesvangert slag mod freden og ikke